

Beckovská hymna

Peter Černý

Stíchol voz v prachu z ciest nekonečných, cieľ už je blízko.
S túžbou v nás pred nami nad Považím, slnko z hôr vyšlo.

Tvárou v tvár strmých skál pod bralom sní, v objatí s krásou.
Šírý kraj zo zvestí roznesených, do všetkých kútov.

Z dávnych čias až po tie do dnešných dní, na brehu Váhu.
Z výšin hrad hľadá a stráži ich sny,
po nás, úžas bez slov stojí Beckov, až nad jeho slávu.

Stíš, tiež svoj voz nech pochopíš , čím je táto zem z nekonečných ciest
práve tým skutočným cieľom, kde navždy chceš zložiť.
Svoj kríž, a smäd uhasiť, a brány k snom vlastným postaviť.
Domov už neopustíš.

Zhudobnené

Hymnická pieseň o Beckove

Stanka Kolesíková

Popri brehu Váhu veľká biela skala,
na jej vrchu hradba dlhé roky stála.
Hľad'me všetci hore na tú nemú krásu,
čo otesaná bola ostrým zubom času!

Aj dnes z nej stále prúdi závan dávnej slávy,
keď kniežatá a páni pri svojej moci stáli.
História starých múrov na nás vanie, dýcha,
ponorme sa spolu do posvätného ticha !

Dedinka známa tam dole pod ňou leží,
remesiel starých skrýva viac, než na kostoloch veží.
Osobnosti známe v lone odchovala,
do šireho sveta ich svorne rozosiala.

Pieseň chvály o nej nebom rýchlo letí,
jej budúcnosť sa skvie v očiach našich detí.
V erbe svojom belasom ona hrdo chová,
tú beckovskú vežu na chrbáte slona.

A tam vo výške beckovského brala,
ozýva sa pieseň – melódia stará.
Spievajme ju svorne, či mladí, či starí,
by sa nám spomienky ne večnosť uchovali.

Pre tých, čo prídu po nás,
pre nové, mladé svety.
Nech navždy hymna z hradu znie,
nech ozvena jej popri Váhu letí!

BECKOV

Lenka Mazalová, 30.12.2009

Na ľavom brehu rieky Váh,
obec Beckov prestiera sa.
Obklopuje ju ne jeden svah,
z ktorého jej krása vyníma sa.
Naša jediná obec Beckov,
na jej opis ťažko nenájsť slov.

Mohutné bralo nad obcou vypína sa,
na ňom zrúcanina hradu Beckov nachádza sa.
Stibor bláznovi Beckovi hrad sľúbil,
slovo dodržal a žiadosť mu splnil,
nádherný hrad na skale postavil.

Z hradu na obec úžasný výhľad je,
čo každého z nás pri srdci zahreje.
Na dedinu, okolité kopce pohľad krásny je,
veľa ľudských príbehov tento kraj zažije.
Úhľadné uličky plné domov, útulných domovov, pekná príroda,
všetci sme plní dojmov, z jednej z mnohých krás nášho národa.

Pod majestátnym hradom ďalší klenot nachádza sa,
Františkánsky kláštor nazýva sa.
Desiatky rokov v kláštore mnísi rádu sv. Františka žili,
o šírenie vzdelanosti, kultúry a náboženstva sa zaslúžili.
Kláštor, čo je kňazom domovom,
je z východu spojený s kostolom.
Ozdobou kostola hlavný oltár je,
na sedemnásť storočie sa datuje.
V kostole ďalšie oltáre steny zdobia,
vyjadrujú krásy barokového obdobia.

Evanjelický kostol obďaleč vyníma sa,
rovnako fara či zvonica za farou vypína sa.
V Skanzene môžeme zazrieť podobu vtedajšieho sveta,
maketu hradu, podobu Stibora, rodinu či jeho dieťa.
O histórii rovnako ako Skanzen, kde každý kút históriou vrie,
nám takisto minulosť priblíži i múzeum či renesančné kúrie.

Barokové stavby po Beckove roztrúsené sú,
dopĺňajú v obci pamiatkovú noblesu.
Kaplnky či Sochu sv. Floriána každému dobre známu
i Kríž, ktorý vytvára do Beckova akúsi vstupnú bránu.
Všetky tieto historické skvosty,
vytvárajú našimi dejinami prepletené mosty.

Taktiez ako na tieto skvosty,
hrdí sme i na významné osobnosti.
Beckov bol rodiskom osobností našej histórie,
meno nejednej sa nám počas života do pamäti vryje.
Politici, národovci, spisovatelia či kňazi,
pýcha na ich tvorbu, diela, skutky nás až mrazí.

Významný Štúrovec je rodák z Beckova, nášho kraja
a je ňou osobnosť Jozefa Miloslava Hurbana,

O všetkom tom história Beckova rozpráva,
príbehy nám plným priehrštím rozdáva.
O tomto su naše dejiny,
historia nasej milovanej krajiny.
Strážme si túto nevídanú krásu,
načúvajte nášmu vnútornému hlasu.

Môj rodný

Mária Nemčeková

Poznám jedno krásne miesto,
je na Strednom Považí.
Ten, kto o ňom raz počuje,
navštíviť ho zatúži.

Hradné bralo sa vypína
nad dedinou malebnou.
Beckov – tak ju nazývame,
tá je pre nás najkrajšou.

Lemujú ju krásne hory,
Váh i polia úrodné.
V strede džavot šťastných detí,
tie sú pre nás najdrahšie.

Ref:

Beckovský hrad, Skalice,
v lone krásnej prírody.
Kto má srdce ubolené,
tam sa iste vylieči.

BECKOV (zhudobnené)

Pavol Pavlech

1. Pod Lašidom svitá nový deň
teplý lúč pohľadza starý hrad.
Divý Váh zvesti roznáša cez Slovenskú zem
deti Slávy, že povila Tá Slovenská mať.

Reff:

Beckov – slávnych ty si domovom.
Beckov – nášho šťastia prístavom.
(: Beckovský hrad dejiny stráži
Beckov – vzácna perla na Považí:)

2. Či poznáte kolísku moju
ten od Boha najtajnejší dar.
Rodný kraj, čo vždy napája spomienok dobu
na rodinu, čo mi osud do života dal.

Reff:

Beckov – slávnych ty si domovom.
Beckov – nášho šťastia prístavom.
(: Beckovský hrad dejiny stráži
Beckov – vzácna perla na Považí:)

Môj Beckov

Juraj Pavlík

1/ *Pod skalou, ktorú skúša čas,
pod starým hradom z dávnych čias,
leží mesto zvané Bulundus.
Tam z ulíc dýcha história,
tam ľudia s pýchou hovoria,
je to miesto zrodu vzácnych múz.*

2/ *Od lesov vôňou zaveje,
od rieky vlhcou zaleje,
ako dieťa v nežnom objatí.
No z dejín ráta storočia,
a tých, čo brány prekročia,
Beckov zanecháva v dojatí.*

R/ *Poznám všetky kúty tvojich hôr,
cesty, čo ma viedli tisíc krát.
Nech sa vetrom nesie tento chór,
ó môj Beckov, vrátim sa vždy rád!*

3/ *Už dávno prekročil som Váh,
no stále znie mi v myšlienkach.
Ako by so mohol zabudnúť?
Na krásu, čaro Beckova,
čo iné miesta hneď schová.
Túžim sa vrátiť, nadýchnuť!*

R/ *Poznám všetky kúty tvojich hôr,
cesty, čo ma viedli tisíc krát.
Nech sa vetrom nesie tento chór,
ó môj Beckov, vrátim sa vždy rád!
Ó môj Beckov, vrátim sa vždy rád!*

BECKOV

Táňa Podhorská

Beckov, to je krásna dedina,
my všetci sme v nej jedna veľká
rodina.

Nad oborou sa vypína skala obrovská,
to je preda pýcha nášho rodiska.

Ctibor to ten veľký pán,
on nám tu hrad ponechal.
Blízko hradu dve zvoničky,
pasú sa tam i ovečky.

Krásna je tá príroda,
milencov si privolá.

Keď zlezú dolu briežkom,
hej stretnú sa pod orieškom.
Je tam chasa veselá,
pesničky si zaspieva.

Je ten Beckov nádherný,
vidieť ho už z diaľavy.
Je to preda rodný kraj,
s láskou vždy naň spomínaj.

DOMOVINA

Pavol Strieženec st.

**Stojí hrad Beckov na skale vysokej,
pod ním dedina v doline hlbokej.
Z jednej strany hory,
z druhej Váh ju obmýva
to ona je domovina moja.
Vyleteli mnohí do sveta šireho,
no nenašli tam domova svojeho.
Aj sťahovavé vtáky sa vrátia
a uvijú si hniezda svoje,
tak po domove túži srdce moje.
Tu slnko krajšie svieti
a počuť smiech šťastných detí.
Aj kvety krajšie voňajú,
ľudia hnev v srdci nemajú.
Tu zastav sa a počúvaj,
pieseň čo vtáci hudú,
že vrátil si sa z diaľky
na rodnú hrudu
a tu ti aj hrob raz kopat' budú.**

Oslavná báseň o Beckove v ponímaní žiakov Základnej školy v Beckove

Beckov

Pri rieke Váh je krásna obec,
Beckov ju nazvali,
v nej je skalnatý kopec,
na ňom hrad, šašovi ho dali.

Chodí tam veľa hostí,
turisti zvedaví,
hlavne na slávnosti
všetci sú vítaní.

Danka Obšutová , 5.ročník

Báseň o Beckove

Beckov – to je krásna dedina,
nad ktorou skala sa vypína.
Na tej skale veľký hrad st'a hora,
tieň vrhá do každého dvora.

Okolo tej dediny
veľká rieka Váh preteká.
Krajina je tu krásna .... veľká a d'aleká.
Počuť tu krásnu slovenskú reč,
vládne tu teplá otcovská ruka a i to málo
zla čo tu bolo, je dávno preč.

Zem krásna to.....
Náš Beckov je proste soľ nad zlato.
Staré kostoly tu týčia sa už z diaľavy
a hlasy zlé počuť tu málokedy.
jak kedysi vládli starí králi svorne,
tak i my tu dnes žijeme veľmi vzorne.
Lásku medzi sebou sa snažíme rozdávať,
v našom Beckove sa vieme len radi mať.

I keď niekto môže povedať, že dedina sme škaredá a malá,
no našou pýchou je to, čo podopiera veľká skala,
no a to našu malú dedinku robí veľkou krásnou.

Martina Řiháčková , 9.ročník

Beckov

Som piatačka na škole,

ktorá sídli v Beckove.
Nad školou sa týči hradné bralo,
čo šašovi Beckovi život vzalo.

Po ňom sa volá dedina,
nad ktorou sa zrúcanina hradu vypína.
O mnohých známych ľudoch sa učíme,
ktorí žili a tvorili v Beckove.

Katka Dedíková , 5.ročník

O Beckove

A tá naša dedinka,
Beckov to je,
hrad krásny je
a príroda okolo je vzácna.

Keď prechádzku okolo
dedinky si dám,
neodlúčiteľný pocit mám.

Ten pocit neopísateľný,
keď si ľahnem do trávy
a hrad slnkom osvietený,
prirovnávam k listom jesenným.

Janka Pavlovičová , 7.ročník

Beckov

Medzi Trenčínom a Novým Mestom
je malá dedinka menom Beckov.
Najznámejšie čo tu máme,
si aj pekne zachováme.
Je to náš veľký hrad,
kto vstúpi do neho je veľmi rád.

Túto dedinku skrášľuje aj historický park,
sahnúť si, či oddýchnuť v ňom nestojí ani jeden mark.
Oči vám padnú taktiež na zachovalé
historické budovy,
všetko toto sa nachádza v jednom krásnom
zelenom údolí.

Aj keď je Beckov menší ako mesto,
každý rád má toto historické hniezdo.
Tu som vyrástla a tu žijem,
ešte pár rokov si tu prežijem.

Alexandra Lacková, 9.ročník

Beckov

Nad tou riečkou striebristou
stojí tá nádherná skala.
Pekná je pekná, za isto,
lebo je jedna z mála.

Na tejto skale, na skale krásy,
odohráva sa zlá povest',
celý hrad je zakliaty asi.

Lesmi a poliami sa šíri zlá správa,
že Pauko zabil psa,
kvôli ktorému sa jeho pánovi zle spáva.
Len jedna veta vtedy od chudáka znela,
len jedna jediná, čo život Ctiborovi zničila.

Tak dodnes tá povestná skala Beckov
stojí tam, hrozivo sa vyvyšuje nad nami,
a to prenikavé zavýjanie psa
sa rozlieha horami.

Natália Benková, 9.ročník

Beckov

Kráľ Ctibor chcel hrad postaviť,
lebo svojho šaša musel odmeniť.
A tak nám vyrástol krásny hrad,
ktorý sa stal pýchou všetkých nás.
Dodnes na skale stojí
ako sám vojak v poli.
História z neho dýcha
a v všetkých cudzincov víta.

Barborka Opatová, 5.ročník

Báseň o Beckove

Ó, ten Beckov krásny....
Beckov, ty môj krásny,
nikdy prosím nezhasni.
Vidno ťa aj z diaľnice,
tie svietilka žiariace.
Hrad Beckov, ale aj dedina
majú dlhú minulosť
a preto sa s ňou spája veľká udalosť.

Tou udalosťou je veľmož Ctibor,
ktorý hrad daroval
a bol to Beckov.
Že to bol hrad pre šaša Becka,
o tom hovoria aj malé decká.
A preto všetci majte radi Beckov,
aby sa zasmial aj ten nezbedník Becko.

Nikola Jakušová, 5.ročník

Beckov

Na Beckov má krásny výhľad,
zrúcanina menom Beckovský hrad.
Hrdo stojí nad tou dedinkou malou
hrad, čo prestriedal mnohých kráľov.

Na jazyku mám ešte zopár slov,
o krásach dedinky Beckov.

Beckov, dedinka je to krásna,
každý strom či každá kvetina je vzácna.

Každý kút tejto našej obce,
nech nám závidí, kto len chce.
Chráňme si preto našu dedinu,
lebo inak v nej všetky krásy zahynú.

Veronika Martišová, 9.ročník

Báseň o Beckove

Beckov je malý kúsok zeme,
v ktorom s rodičmi žijeme.
Pri našej škole sa týči krásny hrad,
ktorý dal Ctibor vybudovať.

A kostol máme prenádherný,
je ako kvapka v priezračnej studni.
Tiež by sme tam mohli mnoho nájsť,
najmä objaviť v sebe veľa krás.

Cez našu dedinu preteká rieka Váh,
ktorá je niekedy jasná a čistá
ako na nebi hviezda.
A inokedy mútna
ako jarná orba.

Kúsok od Váhu je aj ihrisko,

na ktorom nechávame všetci srdca kusisko.
Prehier sa my nebojíme,
zväčša do výhier všetko dáme.

Šimon Kusenda, 7.ročník

Beckov

V najkrajšom kúsku našej krajiny,
na skale pevnej sú zámku zrúcaniny.

Pozerá zhora, ako plynú dejiny,
pamätá aj na jeden príbeh dediny.

Zdobený povest'ou z dávnych čias,
na Beckov hrdý je každý z nás.

Pamätá slávu, zažil aj pády,
obdobia mieru, lúpežné úklady.

Odolal Turkom, nedal sa poraziť,
oheň však ničivý nemohol zastaviť.

Zub času zanechal zreteľné rany,
no stále vznešený zostáva s nami.

My ľudia z Beckova, hrdí sme na náš hrad,
je to náš strážca, najlepší kamarát.

Príroda okol, nádherný kraj,
cválať tam na koni, skutočný Raj!

Gabika Wilfertová, 9.ročník

O Beckove

My ľudia z Beckova,
hrdí sme zas.
Na peknú prírodu,
na obec, hrad.

Pýši sa povest'ou,
pýši sa krásou
a ja sa teším,
že som tu rástol.

Tu som sa narodil,
i detstvo prežil,
huncútstva, šibalstvá

s kamarátmi si užil.

David Wilfert, 5.ročník

Beckov

Dávno už stojí na skale hrad Beckov,
na ktorom žil šašo Becko.
Becko bol šašo milý,
za to Ctibor bol ľstivý a márnivý.
Ctiborovi na poliach robili poddaní,
za neposlušnosť boli do priepasti hádzaní.
Na Ctiborovi kliatba leží,
o rok na hrade mŕtvy leží.

Natália Šprinclová, 5.ročník

Beckov

Na vysokej skale
krásny to hrad stojí,
nazývaný Beckov
po svojom šašovi.

Vôkol hradu krásne lúky
lesy, polia, háje.
Pod hradom park, kostol , kláštor,
to sú naše raje.

Beckov je rodiskom
mnohých vzácných ľudí,
ktoré jeho meno
slávnym urobili.

Tereza Kolesíková, 9.ročník

Beckov v obdobiach

Každé ráno spevy
vtáčia ma zobudzajú.
Každý deň cítim
vôňu jarných kvetov.

Keď hromy, blesky
udierajú do hradu,
tak všetci máme
pochmúrnu náladu.

Po búrke sa vyjasní
a v Beckove všetko rozjasní.

Všetko zostane pestré, farebné
celé naše údolie je nádherné.

V zime som zase rád,
keď môžem sneh odhrňať
a zasneženým Beckovom sa kochať.

Dominik Bandík, 9.ročník

Beckov

V Beckove sa deti hrajú,
dospelí sa ponáhľajú.
Pán starosta fajkou čmúdi,
keď počíta ten dav ľudí.

V Beckove je rieka Váh,
neďaleko Váhu svah.
Na tom svahu stojí hrad,
každý z nás má ho rád.

Andrej Štefánik, 5.ročník

Dedinka

Dedinka, ktorú Váh obmýva.
Dedinka, v ktorej sa dobre býva.
Dedinka, ktorú hrad stráži.
Dedinka, v ktorej každý každého si váži.

Dedinka rodná, Beckov sa volá.
Dedinka rodná, Beckov môj.
Dedinka rodná, Beckov môj.

Dedinka, kde si každý pomáha.
Dedinka, kde nikto dlho neváha.
Dedinka, kde človek k človeku má blízko.
Dedinka, kde Ti nie je úzko.

Dedinka rodná, Beckov sa volá.
Dedinka rodná, Beckov môj.
Dedinka rodná, Beckov môj.

Dedinka, kde ťa nikto neruší.
Dedinka, kde ti nie je smutno na duši.
Dedinka, kde sa stále niečo deje.
Dedinka, vo svete takých viac nie je.

Dedinka rodná, Beckov sa volá.
Dedinka rodná, Beckov môj.
Dedinka rodná, Beckov môj.

Terézia Kočická, 9.ročník

Beckov

Naša dedina je krásna vec,
nikto sa v nej nesmie spliešť.
Hrad je ako zo škatuľky,
pod ním stojí hotel veľký.

Ľudia sú tu veľmi milí,
kto sem príde, hneď je s nimi.
Ak sem ľudia prídu prvý raz,
hneď zistia,
aká je krásna naša vlasť.

Miška Masariková, 5.ročník

Obec Beckov

Na obecnom úrade,
vždy sú všetci v dobrej nálade.

Starosta je dobrý pán
a vždy nám pomôže,
inak to byť nemôže.

Na veľkej skale stojí hrad
a pri ňom veľký zelený sad.
Popod neho rieka tečie,
krúti sa ako had,
asi preto, že je to Váh.

Radka Čaňová, 5.ročník

Beckov

Na vysokom brale
stojí veľký hrad.
Beckovom ho volajú,
mám ho veľmi rád.

Z hradu vedie cestička,
tam je moja školička.
Oproti škole leží park,

do ktorého chodí každý rád.

Katka Tomášeová, 5.ročník

Beckovská skala

Na skale si Ctibor postavil svoj hrad.
Kone a psov mal rád.
Keď raz bol v dedine,
pohrýzol pes dieťa malé.

Pauko sa statočne postavil,
na mieste psa zadlávil.
Za to trest niesol,
krutý Ctibor ho zo sveta zniesol.

Do roka a do dňa! zlá veštba znela,
Ctibora do smrti prenasledovala.
Keď sa raz Ctibor po záhrade prechádzal,
škaredý had ho do očí poštipal.
Beckovská skala osud mu spečatila,
hlboká priepasť Ctibora pohltila.

O Beckove

Na vysokej skale
krásny hrad to stojí,
nazývaný Beckov
po svojom šašovi.

Vôkol hradu krásne lúky
lesy, polia, háje.
Pod hradom park a kostol stojí,
veveričky behajú po stromoch a zemi.

Beckov je rodiskom
mnohých známych ľudí,
ktorí jeho meno
slávnym urobili.

Miroslav Řiháček, 7.ročník

Moja dedinka

Beckov je krásna dedina,
pohľad na ňu až srdce rozpína.
Ani najväčší maliar nedokáže zachytiť,
aký Beckov malebný môže byť.

Je tu môj domov, je tu Hrad
a čo iné si môžem priať.
Keď sa naň pozriem,
smútok sa rozplynie
a mňa čaká mamino objatie.

Tu som sa narodil,
tu chcem aj žiť,
v srdci si budem Beckov stále nosiť.
Pavol Strieženec ml., 7.ročník

Báseň o Beckove

Prekrásna rovina,
pod hradom dolina,
v ktorej sa nachádza
tá naša dedina.

Na skale vysokej vypína sa hrad,
podľa šaša malého mal by sa volať.
Becko bol dobrý a dedinu mal rád,
tak ju začal podľa seba volať.

Nazval ju Beckov,
tam dobrí ľudia žijú
a to hovorím,
práve v túto chvíľu.

Malebné prostredie,
prekrásny kraj.
Beckov je pre nás
ako na Zemi raj.

Patrik Matyáš, 9.ročník

Beckov

Vtáčiky štebotajú, len sa zhovárajú,
aké šťastie majú, že do Beckova prilietajú.
Potichu sa zhovárajú stromy,
šepkajú si do ucha,
koľko krásy vidia okolo seba.

Všade čisté chodníčky ani špinky niet.
Nuž, kto sa má teraz pýšiť, no my predsa, nie?!
Miluj našu dedinu, miluj našu vlasť.
Predstav si, že toho niet
a máš slzy v očku ba aj hned'.

Keď sa poobzeráš okolo seba,

**zistiš aké šťastie máš,
čo by dali iní za to,
aby mali takú vlasť.
A preto si váž, to čo máš!**

Margarétka Martišová, 9.ročník

Skala vysoká

**Tá vysoká skala v úpäť rozvitá,
vyletela nad ňou húska divoká.**

**Ako to už býva,
skala bola zakliata.
Kliatba padla na Ctíbora
a smrť si ho tam našla.**

**Do roka a do dňa na skale bol hrad,
a pod tým bralom široká rieka Váh.
Ten Hrad krásny útočiskom bol,
nepriatelia z každej strany
nemohli sa vyznať v ňom.**

**Dvorný šašo, čo u pána úctu mal,
odmenil ho svojím hradom
a dedinu po ňom pomenoval.**

**Dedina s tou starou históriou stále s nami je,
zabudnúť sa nedá,
veď ona s nami stále žije!**

Anička Úradníčková, 9.ročník

Beckov

**Popod veľké bralo,
veľa vody ubiehalo.
Povešť je tu starodávna,
kliatbu ona uchováva.**

**Šašo Becko rozum mal,
dedine on meno dal.
Bol on veľmi prefikáný,
v povestiach bol veľmi známy.**

**Povešť niečo povedala,
do roka a do dňa sa aj stala.
Že hradný pán padol z brala,**

táto povest' uchovala.

Kristína Krchnavá, 7.ročník

Beckov

**Je jedna obec, Beckov sa volá,
je tu môj domov i moja škola.
Dokonca nie jeden známy človek sa tu narodil,
čo pre celé Slovensko ba i svet veľa urobil.**

**Koho láka história,
môže si zájsť do múzea.
Krčmy i kostoly, je tu toho dost',
v Beckove je vítaný každý host'.**

**Komu to tu učaruje,
hned' sa sem aj nast'ahuje.
Každý to vidí však inými očami,
Beckov hrá predsa rôznymi farbami.**

**Turista povie:
,, To je krása,
na skale hrad vypína sa!“**

**Ja tu bývam rada,
ľudia sú tu milí.
Opravte ma , ak sa mýlim!**

Natália Nožinová, 7.ročník

Beckov

**V Beckove je jeden park
a pred parkom stojí hrad.
V tom parku je veľa stromov,
vtáci i veвериčky tam majú domov.**

**Máme tu aj veľký ruch,
bo na hrade straší duch.
My sa duchov nebojíme,
ešte ich aj postrašíme.**

**Všetci sa tu máme radi,
aj keď sa tu občas niekto vadí.
V Beckove sme všetci radi,
veď sme všetko kamaráti.**

**Beckov je jedna veľká dedina,
každý s každým sme tu rodina.**

Simona Striežencová, 9.ročník

Beckov

**Beckov to je krásny svet,
krajší ako poľný kvet.
Kvet je len pekný púčik,
ale na brale vysokom stojí zlatý lúčik.**

**Hrad sa týči nad Beckovom,
síce je už schátralý,
ale my sme pyšný naň,
tak či tak,
je to proste náš krásny hrad.**

**Turistov tu máme každý deň,
ale oni sú na našom Hrade iba jeden deň.
Beckov sa im veľmi ľúbi,
lebo je tu veľmi veľa dobrých ľudí.**

Tomáš Hazda, 7.ročník